

Papa Francesc: "Al confessionalari hi anem a trobar un pare"

Text íntegre de l'audiència del 3 de febrer de 2016. En ella el Papa va parlar de la miseriòrdia de Déu, la justícia humana i el perdó.

03/02/2016

Audiència general, dimecres 3 de febrer de 2016

6. Misericòrdia i Justícia

Estimats germans i germanes, bon dia!

La Sagrada Escriptura ens presenta Déu com a misericòrdia infinita, però també com a justícia perfecta. Com es poden conciliar les dues coses? Com s'articula la realitat de la misericòrdia amb les exigències de la justícia? Podria semblar que són dues realitats que es contradiuen; en realitat no és així, perquè és la misericòrdia de Déu la que porta al compliment de la veritable justícia. Però de quina justícia es tracta?

Si pensem en l'administració legal de la justícia, veiem que aquells que es consideren víctimes d'una injustícia s'adrecen al jutge en un tribunal i demanen que es faci justícia. Es tracta d'una justícia retributiva, que imposa una pena al culpable, segons el principi que a cadascú se li ha de donar el que se li deu. Com diu el llibre dels Proverbis: «*Obrar el bé*

porta a la vida; fer el mal, a la mort» (11,19). També Jesús en parla en la paràbola de la vídua que anava repetidament al jutge i li demanava: «Fes-me justícia contra l'home amb qui tinc un plet» (Lc 18,3).

Aquest camí però no porta encara a la veritable justícia perquè en realitat no venç el mal, sinó que senzillament l'esquiva. En canvi, sols responent amb el bé, el mal pot ser realment vençut.

Heus aquí doncs una altra manera de fer justícia que la Bíblia ens presenta com el camí autèntic a seguir. Es tracta d'un procediment que evita el recurs al tribunal i preveu que la víctima s'adreci directament al culpable per convidar-lo a convertir-se, ajudant-lo a comprendre que està fent el mal, apel·lant la seva consciència. D'aquesta manera, finalment tornant enrere i reconeixent el propi error, ell pot

obrir-se al perdó que la part ofesa li està oferint. I això és bo: tot seguit de la persuasió del que és dolent, el cor s'obre al perdó, que li és ofert.

Aquesta és la manera de resoldre els conflictes dintre de les famílies, en les relacions entre els esposos o entre els pares i els fills, on el qui se sent ofès estima el culpable i desitja salvar la relació que l'uneix a l'altre. No tallem aquesta relació, aquest lligam.

Certament, aquest és un camí difícil. Requereix que el qui ha patit el mal estigui disposat a perdonar i desitgi la salvació i el bé de qui l'ha ofès. Només així la justícia pot triomfar, perquè, si el culpable reconeix el mal que ha fet i deixa de fer-lo, això fa que el mal deixi d'existir, i que el qui era injust esdevingui just, perquè ha perdonat i ha ajudat a retrobar el camí del bé. I aquí comença el perdó, la misericòrdia.

És així com Déu actua amb nosaltres pecadors. El Senyor ens ofereix contínuament el seu perdó i ens ajuda a acollir-lo i a prendre consciència del nostre mal, per poder-nos-en alliberar. Perquè Déu no vol la nostra condemna, sinó la nostra salvació. Déu no vol que ningú es condemni! Algun de vosaltres em pot demanar: “Però Pare, la sentència de Pilat la mereixia? Déu la volia?” – No! Déu volia salvar Pilat i també Judes, tots! Ell, el Senyor de la misericòrdia, ens vol salvar a tots! La dificultat és deixar que Ell entri al cor. Totes les paraules dels profetes són una crida apassionada i plena d'amor que busca la nostra conversió. Això és el que el Senyor diu a través del profeta Ezequiel: «Jo vull la mort del malvat [...] o més aviat que es converteixi de la seva conducta i visqui?» (18,23; cf. 33,11), això és el que agrada a Déu!

I aquest és el cor de Déu, un cor de Pare que estima i que vol que els seus fills visquin en la bondat i en la justícia, i per això visquin en plenitud i siguin feliços. Un cor de Pare que va més enllà del nostre concepte esquifit de justícia per obrir-se als horitzons sense fi de la seva misericòrdia. Un cor de Pare que *no ens castiga els pecats com mereixem, no ens paga com deuria les nostres culpes* com diu el Salm (103,9-10). I precisament és un cor de pare el que nosaltres volem trobar quan anem al confessional. Potser ens dirà alguna cosa per fer-nos comprendre millor el mal, però al confessional, tots hi anem a trobar un pare que ens ajudi a canviar de vida; un pare que ens doni la força per seguir endavant; un pare que ens perdoni en nom de Déu. I per això ser confessor és una responsabilitat molt gran, perquè aquell fill, aquella filla que ve a tu només busca trobar un pare. I tu, sacerdot, que ets al

confessionari, tu ets allà al lloc del
Pare que fa justícia amb la seva
misericòrdia.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/papa-francesc-
al-confessionari-hi-anem-a-trobar-un-
pare/](https://opusdei.org/ca-es/article/papa-francesc-al-confessionari-hi-anem-a-trobar-un-pare/) (29/03/2026)